

Kapitola dvacátá sedmá

TAJEMSTVÍ NOVÉ MODLITBY FORMULOVANÉ PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM

Výtah z knihy „*Nové zjevení Pána Ježíše Krista*“, str. 619 – 626, 27. kapitola.

Dne 16. května 1988 v 4:37 zrána bylo ke mně slovo *Pána Ježíše Krista*, řkoucí:

„**Většina aspektů** zvláštních tajemství obsahu, významu a stylizace **Nové modlitby** formulované **Pánem Ježíšem Kristem** **nemůže** být vyjádřena ani vystižena **slovy lidského jazyka**. Jsou nad lidské chápání a představivost. Nicméně určitý nepřímý náznak toho, oč běží v těchto záhadách, poslouží těm, kdo podnikají pouť do hlubin svého **nitra**.

Dříve než se pokusíme předložit tento náznak, musí předcházet určité vysvětlení pojmu, významu a obsahu samého slova „**modlitba**“. Nejobecnější pojmání **slova „modlitba“** je v tom smyslu, že se zavřou oči a vyjádří se **slovy** ve vlastním jazyce jistý stupeň díkůvzdání, uznání a prosby, adresované **Bohu** pod rozličnými jmény, adoptovanými různými druhy náboženství na vaší planetě. Toto je velmi úzkým, jednostranným a **nejzevnějším** pojmáním termínu „**modlitba**“.

Je pravda, že **verbalizace** určitých **idejí** pomocí **hlasivek** buď **nahlas**, nebo v tichosti vlastní mysli, je jednou z integrálních částí každé modlitby. Avšak modlitba sama o sobě má daleko **širší** užití a uplatnění, jakožto i význam a modus praktikování než jen verbalizaci jakéhokoli druhu. Nejdůležitější aspekt modlitby a způsobu jejího praktikování se vidí **v jedincově vnitřním postoji vůči Pánu Ježíši Kristu a jak se odráží v každodenním chování, myšlení, cítění, tíhnutí, pracování či zaměstnání a v rozličných vztazích. V tomto niterném postoji a v jeho odrážení v každodenním životě, na všech úrovních každodenního žití, v následování pravidel definovaných v Desateru duchovních principů nachází se jeden ve stálé modlitbě svým životním stylem. Taková modlitba představuje též PRAVÉ UCTÍVÁNÍ Pána Ježíše Krista. Toť uctění životem, a NE rty či pouhým verbalizováním.**

Dalším důležitým aspektem každé modlitby a způsobu jejího praktikování je **podnikat niternou pouť denně** tak, jak to bylo popsáno v **páté kapitole této knihy a též v páté kapitole knihy „Kdo jsi a proč jsi zde?“** Tato je osobní, soukromou a intimní komunikací s **Pánem Ježíšem Kristem**, pozitivním stavem a s členy vlastní **duchovní rodiny** z pozice **Nejniternější duchovní mysli**, jakožto i integrací všech aspektů, úrovní a stupňů veškeré vlastní žijící mysli. Toto je **komunikováním z nitra na venek, kdy zevnějšnost je inkorporována do niternosti a kdy funguje jako nástroj nejhlubší niternosti při přinášení rozličných důležitých idejí, pro poskytování rady a pro ukazování kurzu, jaký se radí nabrat či dodržovat. Rada a usměrnění jsou dávány pouze na osobní žádost ze strany toho, kdo koná niternou pouť právě za tím účelem.**

Je zde pravidlem, že na této úrovni se **nic nemůže nikomu přinášet, aniž kdo specificky požádá, s pozitivním a dobrým úmyslem, aby byl poučen v otázkách podle své potřeby**. Na této úrovni a v tomto způsobu modlení vše podléhá **zákonu svobody volby**. Proto radit někomu něco, co je v rozporu s předloženou žádostí, značí **vnucovat** mu něco, o

co neprosil. To by porušilo jeho svobodu volby a přinutilo by ho činit něco, co se zdráhá dělat nebo nechce udělat anebo nebrat a tu radu ohled. V obou případech duchovní platnost takové rady je téměř nulová, neboť vše, co se činí na nátlak, nemůže se přisuzovat nikomu; a bezohlednost vůči této radě přivádí do opozice vůči pozitivnímu stavu. V tomto případě je znemožněno znovunapojení na pravého Pána Ježíše Krista, na vlastní Nejnaternější duchovní mysl a vlastní pravé duchovní poradce.

Nejevnější modus modlitby verbalizováním nahlas slovy či pronesením ve vlastní mysl, užívaje mluvených slov slyšených v mysl, má také důležité místo v každodenním životě. Tento modus funguje jako potvrzení, platnost a přijetí toho, že je tomu tak i z pozice každodenního typu vědomé mysli. Pronášením této modlitby ve známých a pochopitelných slovech ve vědomé mysl, stává se tato mysl integrální částí celé mysli a je propojena prostřednictvím interiovní mysli s Nejnaternější duchovní myslí a se všemi jinými úrovněmi nevědomé mysli. Vědomá mysl svou strukturou a povahou nemá jiné prostředky a cesty spojení a komunikování s jinými aspekty sentientní mysli než jenom prostřednictvím verbalizování. Kvůli tomuto faktoru je zcela zřejmá extrémní důležitost této formy či modality modlitby. Je-li tento způsob zanedbáván, je vědomá mysl separována a izolována od zbylých částí žijící mysli. Což je nesmírně nebezpečná situace.

Jak víte, nemá vědomá mysl sama o sobě a od sebe žádné prameny ani prostředky k tomu, aby získala náležitou znalost o čemkoliv. Veškerá taková znalost a její chápání, jakožto i způsob jejího vhodného uplatňování přichází z Nejnaternější duchovní mysli přes vnitřní mysl a přes jiné nevědomé části zevní mysli. Nemá-li vědomá mysl žádné spojení a nekomunikuje-li s jinými úrovněmi své mysli, pak je nepřírozeně donucena odvozovat takovou znalost ze zevnějšíku, kde neexistuje žádný zdroj vědění a náležitého porozumění. Proto přijímá vědomá mysl vše, co přichází z tohoto nevhodného pramene „vědění“ jako něco pravdivého, náležitého a správného. Takto žije vědomá mysl v iluzi reality, nikoliv v samé pravé skutečnosti. Toť zdroj mnohých lidských problémů a nedorozumění ve všech aspektech lidského života.

Nuže, aby se vyhnulo této nebezpečné šlamastice, vynalezl Pán Ježíš Kristus prostředek spojení a komunikace vědomé mysli s Nejnaternější duchovní myslí a všemi jinými úrovněmi mysli, z kteréžto pozice se může odvozovat vhodná znalost, její porozumění i modus jejího uplatňování a praktikování. Tento vynález se jmenuje modlitba. Na úrovni této vědomé mysli je modlitba praktikována pomocí nástrojů a prostředků verbalizace, a to buď nahlas, nebo tiše ve vlastní mysl. Během takového praktikování jsou oči praktikujícího povětšinou zavřeny pro lepší soustředění na obsah, význam a pociťování slov, jež jsou verbalizována. Z tohoto důvodu každému, kdo čte tato slova, se radí velice důrazně, aby praktikoval svou modlitbu ve VŠECH modalitách vlastního života, aniž by vynechal jakoukoliv z nich.

Jak můžete vidět, jsou v zásadě dva typy zevnější modlitby:

(1)

Je MODLITBA VOLNÁ, v níž se otevírá srdce čili mluví se s Pánem Ježíšem Kristem, aby se vyjádřily vlastní city, myšlenky, žádosti atd. vlastními slovy tak, jak vycházejí ze srdce. Toto je volná modlitba, jaká má obrovský duchovní význam, protože opětovně utvrzuje v nejdůležitějším činiteli vlastního života - ve svobodě volby a v tom, že máte svobodný výběr ve věci komunikování a hovoru s Pánem Ježíšem Kristem. Toť prostředek intimního, soukromého a osobního vztahu vůči Pánu Ježíši Kristu. Nevyvolává žádnou význačnou multiverzální spojitost z toho prostého důvodu, že je něčím, co se děje mezi vámi a Pánem Ježíšem Kristem na velice osobní, soukromé a intimní úrovni.

(2)

Jiný typ modlitby je **ten, který sestává z velmi pečlivě vybraných speciálních slov, uvedených v určitém pořadí a uspořádaných specifickým způsobem, aby tak napojila a vyvolala interakci v multiverzálním významu. Pro lidské tvory se toto spojení a vyvolání děje BEZ jejich vědomého uvědomění. Vědomým slovním vyjadřováním těchto speciálních a specifických slov se dovoluje, aby vliv multiverzality proudil do vlastního života, a to směrem dolů až do nejzevnější úrovně vlastní mysli, čímž se ovlivňuje život způsobem co nejhlubším, udržujícím na stezce všemultiverzální duchovní progresu. Přes takovou modlitbu se plně stává částí celku.**

Struktura této modlitby sestává ze **slov, jaká VŽDYCKY mají mnohonásobný souvztažnostní význam.** Pro tento početný korespondenční význam může taková modlitba být formulována jen **Pánem Ježíšem Kristem. Pouze Pán Ježíš Kristus z pozice Svého Absolutního stavu zná tajemství a skrytý význam všech slov na všech úrovních Stvoření a zóny vymístění a jak se mají kombinovat, sestavovat a přenášet tak, aby měla simultánní a synchronní dopad na všechny úrovně, sféry a stupně multivesmíru, zóny vymístění a planety Nula.** Až donedávna měla modlitba, známá jako **Modlitba Páně,** přesně takovou konotaci.

Modlitba takovéto povahy je přizpůsobena **duchovním podmínkám a potřebám,** jaké existují v každé epoše **duchovní progresu.** Ve většině případů taková epocha se rozprostírá přes několik za sebou jdoucích kroků v duchovní progresi multivesmíru. Proto **platnost stylizace** této modlitby trvá po **dlouhé periody času** a je nahrazena jenom tehdy, kdy **dochází k revolučním změnám ve struktuře duchovního stavu povšečnosti jsoucna a bytí.** Jak víte, k takové revoluční změně došlo právě nedávno. Z důvodů těchto změn bylo nutno přeformulovat **Modlitbu Páně** v **Novou modlitbu,** jak byla vylíčena v předešlé kapitole. Pro praktické účely může se Nová modlitba nazývat **Modlitbou Pána Ježíše Krista** pro srovnání s **Modlitbou Páně.** Termín „**Modlitba Pána Ježíše Krista**“ neznamená, že se On/Ona modlí, nýbrž značí, že **Pán Ježíš Kristus osobně formuloval tuto modlitbu s tím, aby na sebe vzala mnohonásobný souvztažnostní význam do konce tohoto časového cyklu.**

Pro tuto svou velice jedinečnou, speciální a specifickou povahu obsahuje **Modlitba Pána Ježíše Krista** četné záhady, mající **přehluboký význam.** Jak bylo připomenuto shora, mohou se ve velmi ohraničeném smyslu odhalit **TŘI takové záhady:**

(1)

Modlitba Pána Ježíše Krista, jak byla formulována v **předešlé kapitole, je JEDINOU částí Nového zjevení, která má MNOHONÁSOBNÉ VÝZNAMY.** Kvůli této struktuře je **každé slovo,** použité při konstruování a formulaci této modlitby, **ČISTOU SOUVZTAŽNOSTÍ, která odráží realitu všech aspektů, Stvoření, zóny vymístění a planety Nula.** Ve skutečnosti sestává z **DESETI ÚROVNÍ POROZUMĚNÍ.** Každá úroveň odráží různou skutečnost. **Nejnítěrnější úroveň** významu této modlitby se vztahuje na **Novou přirozenost Pána Ježíše Krista** a na **proces, jakým bude eliminován negativní stav a jak budou všichni spaseni.** **Devět jiných významů** této modlitby se vztahuje na strukturu, obsah, jakost a význam **devíti okruhů Stvoření a zóny vymístění a na to, jak mezi sebou působí.**

Jiný význam obsažený v této modlitbě je v tom, že definuje a odráží **DVANÁCT KROKŮ DUCHOVNÍHO POKROKU, které definují a ustanovují specifickou a jedinečnou duchovní povahu každého jednotlivého časového cyklu.**

Jedinečná situace a pozice **Modlitby Pána Ježíše Krista** je ve faktu, že její **doslovný význam je zcela a úplně platný ve stejné míře, jako každý z jejích ostatních významů.** Doslovný smysl této modlitby byl specificky určen pro **vědomou mysl** lidských tvorů s tím,

aby se **udrželi při životě a v dobru, než dojde ke konečné fázi Posledního soudu lidského života a planety Nula**. Jak se toho docílilo **slovy** prosté modlitby, nelze vysvětlit žádnými pochopitelnými lidskými pojmy. Samotná kombinace **vybraných slov** a jejich umístění ve vztahu jednoho k druhému, jakožto i to, co obsahují a odrážejí, toto vše umožňuje.

(2)

Druhé tajemství Modlitby Pána Ježíše Krista se vztahuje přímo na **Pána Ježíše Krista**. Pro svou povahu, strukturu, pro svůj význam, obsah a účel je, podle shora uvedeného, v této modlitbě **přítomnost Pána Ježíše Krista je co nejúplnější, nejintenzivnější a nejpřímější**. **Nic v této době** na planetě Nula a v zóně vymístění neexistuje, co by dokázalo způsobit plnější, intenzivnější, bezprostřednější a co nejmíc blízkou přítomnost **Pána Ježíše Krista** než **tato zvláštní modlitba**.

Toto pochopit je pro lidi velmi těžké. Jak se může přítomnost této velikostí a přirozenosti vpravdě zpřítomnit a uskutečnit prostřednictvím tak prostých **slov**, jež pro mnohé jsou pouze **slovy** - prázdnými pojmy či **zvuky, nesenými vlnami vzduchem** a která v mnohých případech nepřinášejí vůbec nic pro toho, kdo je **vyslovuje** nebo pro toho, kdo je **slyší** ?

Ale tuto moc má **tajemství souvztažností**. **Každé slovo jakéhokoliv jazyka je konečnou souvztažností mnohých úrovní reality**. Pro lidské tvory v jejich postavení v co nejmíc neobvyklém a nemožném umístění **taková slova** neznamenaají nic víc, než co je dáno významem připisovaným jim v jejich **každodenní** komunikaci. Nejsou si vědomi procesu, jakým význam **slov** jimi užívaných dospěl ke svému obsahu a co bylo jejich určením. Vše, co vědí, je, že tohle je takto a tamto tak není. Ale proč tomu je tak a ne jinak - o tom nemají ani potuchy. A přece je **takové slovo** nositelem něčeho, co může být nejzáhadnějším myšlenkovým pochodem, který dává vznik realitě jsoucna pravé skutečnosti.

Toto je zvláště pravdou o **Pánu Ježíši Kristu**. Pokaždé, kdy **Pán Ježíš Kristus** vysloví **slovo**, činí tak ze Svého **Absolutního stavu**. V obsahu **toho slova** je **Absolutní význam ideje**, jež se vnáší do **toho slova**. Po té, co se **to slovo** vysloví, **postoupí ze své nejvnitřnější Absolutní niternosti ke svému procesu nejzazší zevnějšnosti**. V tomto procesu svého postupování přizpůsobuje se kvalitě a **duchovní uvědomělosti** života všech těch, kdo zaujímají rozličné úrovně Stvoření. Jak docházejí k porozumění toho, co se vyjadřuje **tím slovem**, vkládají do **toho slova** celý **obsah** svého rozumění. Toto porozumění má **kumulativní efekt**, takže když **to slovo** přijde k **nejzevnější úrovni** Stvoření, a tak vstoupí do **zóny vymístění** a na **planetu Nula**, nese v sobě **tak obrovskou duchovní sílu**, že tato dovoluje **duchovní realitě**, aby **všemožně zachovávala podobu života** dokonce i v negativním stavu.

Jelikož pochopení obsahu **takového slova** má vždy vztah k Přirozenosti **Pána Ježíše Krista**, přináší **to slovo** ve svém konečném vyjádření **plné chápání Jeho/Její Přirozenosti způsobem co nejintenzivnějším, nanejvýš přímým a úplným**, jak jen je možno za obecně existujících duchovních podmínek. Kumulativní suma všeho porozumění různých aspektů Přirozenosti **Pána Ježíše Krista**, jak se přidávají ze všech úrovní multivesmíru, je **základnou**, na níž je osobní přítomnost **Pána Ježíše Krista** možná. Duchovním pravidlem zde je to, že **čím je větší stupeň náležitého pochopení Přirozenosti Pána Ježíše Krista, tím více se projevuje osobní přítomnost Pána Ježíše Krista**.

Jiný aspekt této záhady je ve faktu, že **život v zóně vymístění a na planetě Nula může být udržován pouze intenzitou, rozsáhlostí a kumulativní kombinací přítomnosti Pána Ježíše Krista ve Svém Slově**. Něco méně by nemohlo udržet ty oblasti při životě. Toť důvod, proč **Pán Ježíš Kristus vždy v těch oblastech zachovává Své Slovo**, napsané nebo vyslovené v čistých souvztažnostech. Tímto Slovem mohou ty oblasti mít život a

pokračovat ve svém poslání poskytovat důležité **duchovní poznatky** pro veškeré Stvoření a jeho multivesmír.

Nejvnitřnější a nejintenzivnější částí takového **Slova** byla **Modlitba Páně**. Mohla by být považována za souhrn všeho jiného, napsaného v takovém Slově. V **přítomné době** za nyní existujících **duchovních okolností** přebírá **Modlitba Pána Ježíše Krista** - jak byla formulovaná v předešlé kapitole - **tuto roli a bude mít tento význam až do konce tohoto časového cyklu**. Jelikož tato modlitba může být považována za **nejvnitřnější a nejintenzivnější část Nového zjevení** - za **Nové slovo Pána Ježíše Krista**, je v ní, tak jak se zjevuje - nejintenzivnější, nejvíce přímá a nejúplněji přítomnost **Pána Ježíše Krista** v každém stupni, stavu a stadiu zóny vymístění a zvláště planety Nula, kde se **duchovnost** nachází v těch nejvíce nepříznivých, napjatých, znetvořených, zprzněných a zfalšovaných podmínkách. Pouze díky této přítomnosti může přežít každý na vaší planetě a v zóně vymístění.

Tajemství přítomnosti takové specifické, speciální a přesně definované modlitby na místě, ve stavu a podmínkách, kde **duchovnost** je téměř neexistující nebo kde existuje pouze v znetvořeném, zprzněném a zfalšovaném stavu, je v tom, že **prostřednictvím svého souvztažnostního významu dovoluje, aby život proudil od Zdroje Života tam, kde žádný pravý život sám o sobě a ze sebe neexistuje**.

(3)

Záhady Desatera duchovních principů, jak byly odhaleny v kapitole dvacet pět této knihy, se plně a mnohým způsobem vztahují i na **Modlitbu Pána Ježíše Krista** a platí o ní. Nicméně existuje **fundamentální rozdíl** mezi **Desaterem duchovních principů** a **Modlitbou Pána Ježíše Krista**.

Desatero duchovních principů je **soustavou pravidel a návodů**, jak žít **náležitým duchovním životem**, co dělat, jak co dělat, proč to dělat a jaký mít vztah k Pánu Ježíši Kristu, jiným a sobě.

Naproti tomu **Modlitba Pána Ježíše Krista** je **multiverzální žádostí** přinášenou každým zvláštním jedincem, aby se **Vůle Pána Ježíše Krista** plnila všude ve jsoucnu a bytí i v **negativním stavu**; aby se poskytovaly veškeré potřeby pro **žití pravým životem pozitivního stavu**; aby tu byla nepřetržitá ochrana proti **útokům negativního stavu**; a **žádostí o podobně důležité duchovní věci**, nutné pro splnění účelu a poslání toho kterého života všude, kdykoliv a v komkoliv.

Modlitba Pána Ježíše Krista je **základnou**, na níž se **Desatero duchovních principů uplatňuje**. Za prvé je třeba **POŽÁDAT** o to, co se má dělat. **Pán Ježíš Kristus nemůže nikomu vůbec nic vnucovat** pomocí nějakého požadování, mandátu, nátlaku či vyhrožování. Bylo by to v rozporu s Jeho/Její Přirozeností. Pamatujte si, že **život každého jedince závisí na jeho schopnosti svobodně volit a měnit se**. Jestli si jedinec zvolí podle své vlastní vůle poprosit **Pána Ježíše Krista** o cestovní mapu života a o prostředky, jak se ubírat tou cestou úspěšně a účinně, pak tehdy a jenom tehdy **Pán Ježíš Kristus** odpoví na takovou žádost a zaopatrí jedince **sadou principů**, které to vše umožňují.

Aby každý ve Stvoření, v zóně vymístění i na planetě Nula měl k dispozici univerzální modus pro požádání Pána Ježíše Krista a přístup k Němu/Ní s takovou prosbou, byla **Jím/Jí** formulována speciální tajemná **sada slov**, která po té, co jsou vyslovena, umožňují, aby každý byl obdarován speciálně uspořádanými **principy života a žití v souladu s přirozeností pozitivního stavu**. Jak vidíte, platí toto pravidlo **univerzálně**. Důvod, proč taková modlitba je aplikovatelná i v **pozitivním stavu** Stvoření, je v tom, že **jeho členové tam ve svých myslích mají tu ideu**, jež jim říká, že mohou **svobodně popírat**

nebo odmítat Pána Ježíše Krista jako jediný Zdroj svého života. V každodenním životě či kdykoliv taková představa jim vstoupí do vědomí, **si musí zvolit**, zda ji přijmout, nebo ji odmítnout. Pronášením této modlitby, speciálně **upravené Pánem Ježíšem Kristem**, odmítají přijmout tu **ideu**, **takže vypadne do zóny vymístění**, poskytujíc jí život. Kdyby z nějakého či jiného důvodu selhali ve vyvolávání procesu odmítání té představy tím, že by nepotvrdili své rozhodnutí prostřednictvím Modlitby, kterou akceptují **Pána Ježíše Krista jako jediný Zdroj života a všeho pozitivního a pravdivého**, stane se to, že **ta idea má moc zachytit se v jejich mysli a stát se integrální částí jejich vůle.** **V okamžiku**, kdyby se to stalo, **spadli by do negativního stavu. Takže z tohoto nadhledu funguje souvztažnostní význam této modlitby jako NEPŘETRŽITÁ OCHRANA proti** takové případně události.

Zodpovědností každého nositele svobody volby, již každý žije a je na živu, je udržovat tu svobodu volby. Modlitba Pána Ježíše Krista záhadným způsobem zajišťuje, že tato svoboda volby zůstává neporušena. Podíl zodpovědnosti v této svobodě volby je ve faktu přiznání, že můžeš být svoboděn z **Pána Ježíše Krista**, Jím/Jí, skrze Něj/Ni a s Ním/Ní, kdo Sám/Sama je **Absolutní svobodou**. Zapřením tohoto faktu se připravujete o tuto svobodu. Vždyť popíráte-li **Absolutní svobodu** a její **Absolutní zdroj**, pak popíráte jakoukoliv svobodu. V takovém případě se vlastní svobodnou volbou popírání stáváte otrokem něčeho, co nemá nic společného s čímkoliv svobodným. Ztrácíte vlastní svobodu v zájmu někoho či něčeho jiného. Aby se zachovala tato svoboda volby netknutá a neporušená, **je třeba neustále žádat Absolutní zdroj, aby tě chránil před její ztrátou a aby tě zásobil všemi potřebnými prostředky pro ubránění té svobody.** Modlitba Pána Ježíše Krista slouží tomuto účelu na multiverzální úrovni.

Existují mnohé jiné velké záhady vztahující se k **Modlitbě Pána Ježíše Krista**. Jsou však nad rozsah lidského chápání. Kdyby byly zjeveny, neměly by vůbec žádný smysl. V tomto bodě a v této chvíli vše, co bylo v tomto ohledu dosud zjeveno, je postačující k tomu, aby se dalo všem čtenářům **těchto slov** na vědomí, s čím mají co do činění a proč je tak důležité, aby taková Modlitba existovala dokonce i na **nejzjevnitější úrovni verbalizace**.

Kdokoliv má uši k slyšení, ať slyší, co **Pán Ježíš Kristus** zjevuje v této krátké kapitole.“

